

MARIJIKIN OGRAČEK

NA ČAST DETETI MARIJIKI

GA VREJÜJE ZA NAŠO DEČICO

KLEKL JOŽEF

VP. PLEB.

V ČRENISOVIH.

Izhaja vsaki mesec 8. na spomin 1. dečinskoga dneva
septembra 8. leta 1931.

CENA NA SKÖPNI NASLOV LETNO 4 DIN.

Pišemo si.

Draga dečica! Zdaj vam naznanim imena tistih, ki so rešili vganke prvoga snopiča, to je ki so *najšli pot do šole i skritoga óloveka*. Pri svojih širitelaj dobi vsaki, koga ime bo tú notri, podobico i svetinjico. Svetinjico vsaki večer i vsako jútro kúšnete i Marijo etak prosite: *Marijo, dobra mami-ka, reši me to noč (te den) smrtnoga groha!* Svetinjico si denite na žnjoro i jo vsikdar nosite!

Rešili so vganke 1. snopiča:

I. Najlepše: Kozlar Marija z *Trnja*.

II. **Pravlepo:** John Salay z *Chicago*, Šeruga Koloman z *M. Soboto*. Sestrica tvoja, Anica je túdi tak rešila pišeš, samo ne poslala listka, pa prosiš za njo „šenk“. Ve ga dobi, alí drúgoč mora svoj listek túdi poslati. Tratnjek Mara Dokležovje. Za 1. razred si jako lepo rešila, le tak naprej, pa boš staršom na veselje.

III. **Lepo:** Šinko Karol i Emil z *Rogaševce*, Karoli Štefan z *Črensovec*, Bojniec Marjeta z *D. Lendave*, Holcman Franc i Štefan z *Soboto*, Žalig Anica z *V. Polane*, Kuzma Marjetica z *Krajne*, Žohar Augustin z *Doliča*, Tibaut Martin z *Mostja*, Legen Marija z *Noršinec*.

IV. **Zadostno:** *Chicago:* Žerdin Martin; *Žitki:* Čurič Jožef, Prša Martin, Tibaut Anton; *Gradišče:* Špolar Alojz; *Šilinci:* Korpič Jürrij, Sukič Štefan, Belec Alojzij, Barber Vendelin; *Gančani:* Sraka Štefan, Pavel Ana; *Črensovci:* Tkalec Martin, Novak Štefan, Špiclin Cila, Lebar Adam, Útroša Cecilija, Škoberne Franc, Škerget Treza, Rous Matjaš, Kustec Marija, Cigan Angela, Kolenko Giza, Hozjan Štefan, Rittlop Ivan, Žunič Ivan, Törnár Cecilija, Gabor Kata, Režonja Marija, Dominko Štefan; *Murska Sobota:* Pauko Gabriela, Vöröš Marjeta; *Vel. Polana:* Hozjan Gabriela, Laki Marija, Gerič Joško, Žalik Marija; *Noršinci:* Balažko Jožef, Peterka Janoš, Madjar Marija; pišeš mi, ka naj popravimo, če ne si dobro rešila; odgovorimo, da ne trbelo popravlati, dobro je rešeno, le vria bodi. Hidič Irma; Lončar Mariška; pišeš, ka si vesela bila, gda si prebirala Marijikin Ograček i ka si zahvalna. To je lepa lastnost; bodi zahvalna i vsa deca bodite zehvalna za svoj list i to hvalo tak skažite, ka te ga rada čtela i rada hodila gostokrat k prečiščavanji, pa za strica túdi molíte. Balažko Terezija; pišeš, ka si rešila i mi z Bogom praviš. — Ja, rešila si i túdi jaz ti odgovorim, z Bogom ostani, Bog naj bo vse tvoje i vsakomi deteti. — *Borejci:* Gujt Štefan; *Bakovci:* Jablanovec Alojz, Deškovič Ljubomir; *Srednja Bistrica:* Horvat Martin, Útroša Rufina, Kreslin Štefan; — *Odranci:* Borovič Vinci i Marija, Hajdinjak Alojz, Zadravec Mihal, Bogdan Štefan, Smej Štefan, Marič Matjaš, Nedelko Verona, Ferenčak Ivan, Marič Ana; — *Dokležovje:* Zver Alojz; *Beltinci:* Glavač Marta, Olaj Marija, Jerebic Jožef, Sobočan Marija, Koter Franciška; pišeš, ka si Ograček s srčnim veseljom sprejela. — Stric pa tvoj odgovor sprejme s srčnim veseljom i te prosi, širi Ograček, ka Marijika v vsako hižo pride ž njim, posebno ta, gde je deca. — Smodiš

Katica. *Kobilje*: Trajbar Štefan, Miholič Jožef, Bukovec Gusti; *Dolič*: Škaper Karol; *Srdica*: Kettler Viktor; *Petanjci*: Flisar Viktor; *Sodišinci*: Makovec Marija i Ema; *Bogojna*: Casar Štefan; *Mlajtinci*: Gjorek Marija; pišeš, ka si jako radovedna bila. — Radovednost je toti slabost poprek povedano, ali zato če si radovedna, da li je že prišo Ograček, ka ga ščeš hitrej preštetli i se ravnati po njegovih navukaj, takša radovednost je hvalevredna. Tak bodi i naprej radovedna. *Krog*: Titan Jožefa. — Tišlarič Marija; ti mi pišeš, ka dva šolara morate pitati pot v šolo, ar prek gred ne smeta, prek prelaza pa ne moreta. Že prav, ali vgonila s tem nesi, ar bi mogla narisati pot, po šteroj sta šolara mogla do šole priti. Pa vseedno ti zato pošlemo edno podolico za to, ka boš drugoč bole pazliva. *D. Bistrica*: Balazič Olga; *Lipa*: Ferčak Štefan; pišeš mi, ka si vgono. — Prav maš; ali edno vganko ešče ma pot v šolo, štero samo Jezuš vgoni. Ta vganka v tom stoji: jelj te je šola navčila tak živeti, ka prideš k Jezuš. Če ne, te nesi najšlo dete poti v šolo. — *Nedelica*: Gjorkoš Barica, Čeh Marija; *Gerlinci*: Vogrinčič Milka; *G. Bistrica*: Balazič Naci; *Čopinici*: Črnko Veronika.

Rešitev vganke drugoga snopiča, gda je dete rožica? Rešitev bi se etak mogla glasiti: *Rožica ma list, cvet i dišec. Dete te je rožica, če ma vero, vilganje i lübezen.*

Tak bi se mogla rešitev glasiti, a niedno dete neje poslalo toga odgovora. Dvema, šteriva rešitev najbliže stoji k gornjoj rešitvi, dobíta obečane dare i sta sledečiva:

a) „Rožice smo tečas, dokeč Jezuseka i Marijike ne razžalimo. Rožica ma lepi dihek, dobro dete pa čisto srce. Rožica je skromna, dobra deca pa najbodo ponizna“. — Tak je rešo *Keroc Jožef*, vučenec II. razreda M. Sobota. Dobí za nagrado pri širiteli molitveno knigo „Dušna mladost“.

b) „Rožica ma lepi dišeči cvet, je trdna v vsakom viheri. Mi smo te rožice, če nas krasi krstna nedužnost, če nas nikšji viheri skušnjav ne premagajo, ka bi krstno nedužnost zgübili“. To rešitev je dala *Gabor Katica*, vučenika VI. r. v Črenšovcih. Za nagrado dobí lepi rožni venec. Naj pride sama po njega k strici.

c) Lepo so rešili ešče i si zaslužili lepe podobice sledeči: *Legen Marija, Noršinci, Žizek Štefan, Izakovci, Kreslin Jožef G. Bistrica, Kavaš Štefan Odranci, Gajži Marija D. Bistrica, Kreslin Matilda G. Bistrica, Vogrinčič Milka Gerlinci*. Dare iščíte pri širitelaj.

Zdaj vas pa vse lepo pozdravla i prosí, ka te se vüzemske svetke pred Jezušom v cerkvi prav dobro oponašali:

Stric.

Zahvala, Stric se z celoga srca zahvali dragoj dečici za pozdrave štere njemi je za god poslala i prosí vso dečico, naj prosí svetoga Jožefa za njega.

VGANKE.

I.

Jezuš je od mrtvih stano i je bio jako-jako lepi i več nikdar ne vmerje. Obečao je pa nam vsem, ka mi tudi tak stanemo gor, če se dobro hranimo i če dobro vmerjemo. Zdaj te male pametne glavice vgonite:

1. Kak se moremo hraniti?
2. Kak moremo mreti, ka odičeno stanemo gor?

Tretje pitanje se pa glasi:

3. Kak dugo mo živeli po goristanenji na zemli?

Ki na vse troje pitanje da najbolši odgovor, dobi lepo knigo za dar, knigo za čteti, te drügi pa lepi svinčnik. Rešitev se möra do 15. aprila poslati.

II.

KA SE NAJDE TÛ?

Vsoj dečici na znanje!

Vgank ne pošilajte notri posebi, ar je pošta draga, nego dajte vse širiteli pa širiteo na naše stroške posle vse nam.

Vrednik.

Priloga M. lista i Šolim Rovin.

Izhaja vsak mesec 8.

Cena na študentski naslov letno 4 Din.

Kakše detece je bila Marijika?

Marijika je bila ponizno dete. Ona nikdar ne mislila, ka je boša kak druga deca, nigdar nese gizdavo nosila, nigdar se ne hvalila, ka je njeni stari dedek bio pobožen kralj David i njegov sin te najmodrejši človek na sveti, Salomon. Ona je vsikdar samo to misliti i tak tudi gučale, ka vse od Boga ma, ka ma i zato je njemi davala hvalo. Od svojih pajdašic pa je vsikdar mislila i tudi pravila, ka so boše kak ona, bole vrle kak ona. Ona je zato tak gučala, ar sebe za nikoj ne mela. Ona je znala, ka če njej dober Bogec ne de pomagao, te ona tudi ne de dobra, ne de vrla. I ravno zato, da je tak ponizna bila, nikdar ne mislila na to, ka bi gda sveta mati Jezušova postala. Ona je toti goreče prosila, naj dober Bog že ednok pošle na svet svojega Sina, ka svet odkupi, a ona de njemi samo kak dekla služila. Za deklo se pontijala i za mater svojo si jo je zvalo dober Bog. Vidiš drago dete, kak rad ma Bog ponizne duše, kak je blagoslavla, kak je povišava. Kembole boš ponizno, to je kem menje boš se hvalilo i druge zametavalo, kem bole prosto boš se nosilo, kem bole boš sebe za slabo držalo, drugo deco pa za dobro i kem bole spoznaš, da vse od dobrega Bogeca maš, tem več ti da Jezuš; tem raj te ma Marija; tem veselej te čuva angeo čuvar; tem lepši venec se ti plete za nebo. Med človečov decov nišče ne bio tak sveti kak Marijika pa nišče tudi ne tak ponizen kak ona. Dete neje pobožno i vrlo, če neje ponizno,

Žela deteta po Jezuški po gostom svetom obhajili.

O Jezuš moj, zdaj te imam
čistejše sreče ne poznam,
ti si moj in' jaz ves tvoj,
prav tesno skleni se z menoj!

Močnejše bije mi srce,
ar zdaj v bližini čütim te,
ve sreča mojih zemskih dni
o dober Jezuš si le Ti.

Deviške Matere sladkost
zdaj tüdi moja je radost,
on, ki odpre nekoč mi raj,
prebiva v mojej düši zdaj.

Veliki Bog Ti si moj gost,
o nezáslišana skrivnost!
Na zemli vekše sreče ni
kak ta, da v düši Bog živi.

Ar se zahvaliti ne znam,
nebes zaveznike imam,
moj Jezuš, rajski angelčki
ti bodo slavo spevali.

O angelčki, spevajte tü
Kak v Betlehemi spev mirü,
na trdoj mrzloj slamici
počiva Jezuš ljubleni.

O Jezuš moj, zrahljaj mehko
mi v srci trdo slamico,
zaneti v njem lübežni žar,
da zate bilo bo vsikdar!

Glej, vsake žrtve se bojim,
tako nerad kaj potrpim,
požrtvüvalnosti mi daj,
v trpljenji, v križaj me krepčaj!

V nebesa zdigni mi žele,
nasadi lilij mi v srce,
ve snežnobela lilija,
je radost tvojega srca.

Iz nazareške hišice
razsvetli in' povuči me,
da v skromnosti, poslušnosti
veselo Ti sledim vse dni.

Moj Jezuš, samo greha ne,
le tega, prosim, reši me,
naj me ne zmoti blesk sveta,
ti krao si mojega srca.

Ka mislim, delam, govorim,
vse, Jezuš, tebi posvetim
naj pravi bitje mi srca:
„Jaz lübibim te iz düše dna.“

Molitev moja do poldne
naj bo zahvala za Tebe,
ka zmolim do noči lepo,
na svidenje priprava bo.

Za vsaki den, o Jezuš moj,
že zdaj te vabim v tempel svoj,
po tebi düša hrepenej,
brez tebe zame sreče nej.

Mi znana moja je slabost
in' tvoja slava in' svetost,
a znam, da vola tvoja je:
„Püstite male k meni vse!“

O Jezuš moj, jaz ti sledim,
ve znam, da v tebi vse dobim,
srce mi puni vüpanje,
o Jezuš moj, na svidenje.

Mali romar.

Pripoved.

Trüden Espery je taki zaspo i meo prikazen. Senjalo se njemi je, da sedi z očom v nebesaj v blaženosti i slavi i gleda dol, kak se mantrajo v večnom ognji na dni pekla njegova mati i brata. O Bog i moj gospod! je začno moliti, gda je vido njihove mantre. Ka mi velevaž včiniti da je rešim? Oh Gospod!

Gospod njemi pravi: Dragi dečko, nej je mogoče rešiti tvojih bratov, zato da nej so šteli zvršiti moje vole. Ali či se boš paščo i k božiči prideš domo, rešiš ešče lejko svojo mater. Naj včini prle kak merje, samo tri dobre dela, i odpüščeno nej bo zavolo velkoga svetka, šteri je človečanstvi pokazo odrešenje od poprijetnoga greha.

Espery se je prebüdo, i vido, de nega več poleg njega lepoga sopotnika i prijatela Zaman ga je isko po Rimi, nej ga je najšeo, odišo je sam na pot proti domi. Hodo je zdaj kre morja, zdaj prek planin, po pešpotaj i velki cestaj, popevo psalme, molo, proso v Božem imeni za hrano i naslednje prišo v svoj rojstni kraj.

Potüvo je skoro leto dni i prišo do cila samo tri dni pred božičom. Gda je šo zastradan, bos, raztrgan i prašnati skoz domačo ves, ga nej spozno nišče zmed sosedov. Prišo je do rojstne hiše, tiho sklonko na dveraj i pravo: Dajte v Božem imeni srmaškomi romari!

Njegova mati se je zdrila, gda ga je čüla: Jaj kak sam se navolila tej postopačov. Odkec se li vzemejo tej nešteti manjaki i postopači.

Ali oča se je oglaso iz globine svoje spalnice. Püsti žena, greh je to gučati! Daj njemi milodar za spomin na najnoga sina romara. Morebiti prosi zdaj tüdi on prav tak pred šterimi vrati!

Mati je mrmrala i pa zato le vzela z police kolač krüha i odrezala en založ prosilci.

Drügi den je prišo romar pa pred hišo i proso: Dobra vertinja dajte mi en milodar!

Ka, že si pa eti, se je zdrila nad njim matt. Nej sam ti že včeraj dala krüha, ti požerač.

Čüj žena! je pravo oča iz spalnice, vej si včeraj tüdi ti jela pa dnes li želeš jesti. Spominaj se najnoga sina: što zna kje hodi zdaj i ka je ž njim? Privošči njemi zdaj en falaček krüha!

I mati se je pa omečila i dala falat krüha.

Tretji den je proso Espery svojo mater, da bi ga vzela črez noč pod streho: Dobra vertinja dajte mi prenočišče za sv. večer!

Zdaj se je mati razčemerila ešče bole: Ali si nori, postopač ali kaj. Poberi se z mojega praga! Ne bodi nesramen, ka je moje potrpežlivosti konec!

Lepo te prosim, žena, daj njemi prenočišče, je vzdihno oča. Što zna, kje hodi najni srmaški sin? Mogoče zdaj tudi prosí, da bi ga sprejeli pod streho.

Te je mati naglo odprla dveri v štalo, gde je stala živina, i potisnola noter sina, šteri je prav ponizno lego na slamo poleg somarov i juncov.

Gda je pa šla mati na sveti den z svojma starejšima sinoma rano v štalo, da bi pogledala živino, je s čudom obstala na pragi. Cela štala je žarela v velkoj svetlobi. Romar je ležo mrtev, miren i bleđi na slami, štera se je svetila kak čisto zlato, i štiri velke sveče so gorele pri njegovom ležišču. Pavočina na tramaj se je svetila kak najlepši oltar. Zrak je bio napunjem s sladkim dūhom vijolic. Moj Bog! je pravla mati. Ka je to? Vej ne bi moglo biti lepše na te sveti den niti v Betlehemskoj štalici! Nato pa je postala, gda je vidla, da stoji vsa živina kak zacomprana s kuznatimi očmi. Stopila je bliže i se zgledala v zmagoslavne blaženosti puno lice mrtvoga romara. V rokaj je držo tenki list z napisom.

Jaz sem Espery — vaš sin.

Zdaj so vsi pokleknoli pred njim, se križali i jokali, zakaj Espery, njihov sin i brat, je po velkoj božoj milosti posto — svetnik.

Gde i kakši je Jezušek?

Gde je Jezušek? Ste čteli zadnjič draga dečica, da je Jezušek v cerkvi v oltari. Pa ostane on vsikdar v oltari? Ne, on sili vū z oltara. Kama pa sili? K tebi, drago dete. Gda je on na zemli hodo, je pravo odrašenim, moškóm i ženskám, vsem, *pūstite male k meni, takših je nebesko kraljestvo*. Jezušek vas žele. To svoje želo je pošepetno svojemi namestniki Piji X. svetomi oči papi, ki so v njegovom, Jezušovom imeni pozvali vso deco gostokrat k Jezušu. Vsako dete žele Jezuš pri sebi meti i ž njim se združiti vsaki den pri svetom obhajili ali prečiščavanji. Detece predrago, jeli razmiš ti to Jezušovo želo i jeli jo spúnjávaš. Ne čaka te zaman Jezušek tam v oltari tjedne i mesece dugo? O ti trdokorno dete, Jezušeka pūstiš tak dugo čakati? Najlepši je Jezušek i ti k tomí najlepšemi ne želeš iti?

Pa *Jezušek je* ne samo najlepši, Jezušek, je tudi najboši, *neskončno dober*. Neskončno dober. Znaš ka je to? To teliko pomeni, ka je Jezušek boši kak vsi angelje, boši kak vsi svetniki, boši kak vsi ajteki i vse mamike, boši kak vsi bračeki i vse sestrice, boši kak najfinejši sad, slajši kak najdragši sladkor. I ta njegova dobrota je tak globoka i tak visika, tak duga i tak široka, ka se ne da zmeriti. I ti, drago detece, ne bi rado hodilo k tomí dobromi Jezušeki?!

„Pojdite k Jožefi!“

Mesec marc je posvečen češčenji sv. Jožefa, deviškoga zaročnika najčistejše Device, zato je pač umestno, da povabi naš list svoje cenjene čtevce, naj iščejo pomoči pri mogočnom zavetniki v življenji i ob smrtnoj vūri.

V 16. stoletji je živo pobožen dominikanec, P. Izidor Isolani, veliki častilec sv. Jožefa i je spisao od njega učeno knigo, ki jo je imenūvao, „Summa sv. Jožefa“. Najbole pomenljivo je to, da prorokūje pobožni pisateo kak jako se bo v poznejših stoletjih razširilo češčenje sv. Jožefa; napovedao je tūdi, da se bo njegov god svetio po vsem katoličanskom sveti.

Mogoče se nej to prorokūvanje že spunilo do pičice? Koliko cerkvi, kapel, oltarov je posvečeno sv. Jožefi! Cele dežele, zavodi, redovi, društva so si ga zbrala za posebnoga zavetnika. Kak plodonosno delūje. Pobožno društvo smrti sv. Jožefa za vmi-rajoče vsakoga dneva vstanovleno l. 1914. v Rimi, se razširja s čudovitov naglostjov. V nekaj letaj je narastlo število kotrig na 80.000, med njimi 3 papi, vnogo kardinalov ino škofov. (Poverjeništvu za Jugoslavijo: veleč. župni urad v Ptuj.)

Papa Pij IX, veliki častilec Marijin, ki je razglaso navuk od nevtepenoga poprijetja za versko istino, je vpleto tūdi nov krasen dragulj v korōno sv. Jožefa. Z odlokom z dne 8. dec. 1870. je določo sv. Jožefa za varivača sv. Cerkve i da se naj njegov god obhaja kak praznik l. vrste po vsem sveti.

Dober Bog je odlikūvao sv. Jožefa z izrednimi milostmi, ki odgovarjajo zvišenosti njegovoga pozvanja. Kak hraniteo Sinū božega i zaročnik kralice nebes i zemlje je vzvišen nad angele i svetnike. Nešteri sv. očevje trdijo, ka je bilo tūdi razodete že svetnikom, da je bio sv. Jožef že v materinom telu posvečen i rešen poprijetnoga greha. Ni čūda tak, da ne nitī najmenjši greh zovlačo lepote njegove svetniške dūše.

Vnogi svetc i vučeni bogoslovci so mnenja, da je lūbi Jezuš tūdi sv. Jožefa vzeo z dūšov i telom vred v nebesa, kak svojo prelūbo Mater. I zaistino ne nikdar nikaj čūti, da bi se kje najšo grob toga svetnika. Častilci sv. Jožefa pač majo zadošta vzroka, dobroga Boga zahvalūvaī za izredne milosti, podeljene njihovomi zavetniki i s takšov zahvalov si še bole zasigurajo njegovo priprošnjo.

Če pomislimo, da je bio Sin boži na zemli pokoren svojim staršom, kak pravi sv. Pismo, je pač naravno, da je priprošnja toga svetnika najuspešnejša za Marijinov pri dobrom Bogi. To je povedala prebl. Devica sama častitljivoj Mariji Agreda rekoč: „Deca toga sveta so v globokoj nevednosti gledoč na zvūnredne milosti i predpravice, ki jih je najvišji Gospod podelo mojemi sv. zaročniki i gledoč na mogočnost njegove priprošnje pri bo-

žem veličastvi. Zagotavljam te, draga moja hčerka, da je On v nebesaj eden izmed najprisrčnejših prijatelov Gospodovih i da vnogo premore za odvrnitev kazni od ubogih grešnikov.

V vseh svojih stiskah ga prosi, naj posreduje, kajti ka prosi moj zaročnik v nebesaj, to spuni Najvišešnji na zemli. Veli-ke, da zvnoredne milosti so njemi zagotovlene za zveličanje duš.“

Drago detece! Sv. Jožef neje bio oča Jezušekov, nego samo hraniteo. Ali Jezušek ga li za očo zvaio. Ti ga tudi tak zovi: „Ajtek moj sv. Jožef, navči me ljubiti Jezušeka, kak si ga ti lübo.“ Tak zdihavajte k sv. Jožefi na njegov god i v njegovoj osmini pa po sredaj. Vsaka sreda je njemi na čast posvečena.

*Marija je preveč žalostna bila
Ka so njej križali Jezuša Sina;
Detece če grešiš znova ga križaš,
Mamiki dušo pa z mečom odpiraš.*

Včini tudi ti tak!

Vnogi dobri ljudje se pritožavajo, da ne morejo podpirati dobrodelnosti, ar nemajo niti penez, niti časa za to. Nastopni zgled, ki ga pripovedava slavnoznani nabožni pisateo P. Bader, cistercijan, naj jim pokaže, koliko zmore tudi vboga, preprosta, zaposlena duša, če samo resno hoče:

„Nekoč je mešuvao neki tüji püšpek v nekom ženskom samostani na lrskom. Kda je delio redovnicam sv. obhajilo, hipoma obledi i roka se njemi začne tresti, kda je obhajao prav zadnjo sestro.

Pri zajtrki pravi püšpek prednici, da naj pozove vse redovnice, ar bi njim rad podelo svoj blagoslov. Sestre so prišle z veseljom. Po sv. blagoslovi pita püšpek, če so to zaistino vse redovnice. Pravijo njemi, da menka samo šče stara kühinjska sestra, ki je jako zaposleno. Na škofovo želo pozovejo ešče njo. Z vidnov genjenostjov njej podeli škof svoj blagoslov, nato pa pita: „Dobra sestra, povejte mi vendar, ka delate posebnoga za ljuboga Boga? Ali njemi služite na kakši zvünreden način?“

Iznenadena i preplašena sestra odgovori po kratkom premisleki: „Ne morem se spomniti, da bi bila včinite kda kaj posebnoga: *Vajena sem svoje delo i trpljenje vüro za vürov darüvati ljublenomi Bogi za kakši dober namen, tak na priliko prvo jütrašnje vüro za sprobrnenje grešnikov.*“

„*Le nadaljite to, na pravoj poti ste!*“

Po sestrinom odhodi pravi püšpek presenečenoj prednici: „Minolo je prav 40 let, kda sem prvič vido obraz te ponizne sestree. Po svojih starišaj sem herbao veliko premoženje. Kak nezküšen mladenec, brez pravoga prijatela, sem se prepüsto lehkoživosti. Te mi pokaže lübi Bog neki den v prikazni obraz te redovnice rekoč: „Da šče nesi v pekli zavolo svojega grešnoga življenja, se maš jedino zahvaliti molitvi te ponizne sestree.“

To me je tak pretreslo, da sem se odkritosrčno spreobrnno i sem posto dühovnik i püšpek. *Dobra molitev i darüvanje dela te skromne osebe mi je pripomogla k tomi,*

Velki tjeden.

Velki tjeden obhajamo spomin Gospodovoga trpljenja. Na Velki četrttek je dober Jezuš slovo vzeo od svoje lübe mamike, štera ga je blagoslovila, z tužnim srcom küšnolo i odpüstila, ka lejko ide i trpi pa vmerje za nas. Dobra mamika. Jo rad maš drago detece! Te den, prie kak je začeo Jezuš trpeti, je spremeno

krüh i vino v svoje sveto telo i krv na zadnji večerji, da oboje svojim vučenikom i tudi svojoj dragoj mamiki i te vučenikom, svojim duhovnikom zapovedao, naj to vsikdar delajo do konca sveta na njegov spomin. Tak je prišo Jezuš na naš oltar i ostane v tabernakli po duhovnikovih rokaj. O obišči ga rado tu drago detece i moli ga. Po zadnji večerji je Jezuš ves tužeršo na olsko goro i tu začno svoje grozno trpljenje. Zgrabili so ga, — sam se je dao zgrabiti — i dovalo, da so ga na velki petek nesmileno zbičali tak, ka je njegovo sveto meso po falataj visilo doli; na glavo so njemi trnjavo korono gorzbili, plüvali i plüskali so ga, križ so njemi naložili na rame i ga tak gnali na goro, šteroj se pravi Kalvarija ali Golgotha. Tu so pa te siromaka na križ pribili, na šterom je skrvaro. Tu so njemi srce ešče presmeknoli. Vse to je gledala i neskončno pri tom trpela njegova mati i ga mrtvoga z križa v naroče sprejela. Potem ga zakopala. Idi ž njov drago dete k grobi i hvalo davaj dobromi Jezuš i dobroj mamiki, ka sta teliko trpela za tebe, ka bi ti v nebi srečno i vekomaj veselo bilo.

Sveta Terezija Deteta Jezusa.

L

Vsa za Boga.

Daj, da bom vršila na najpopolnejši način vse svoje dolžnosti; nihče naj se ne zmeni zame. Želim, da bi me z nogami tepali i da bi bila pozabljena kakor peščeno zrnce na poti.

O, moj Preljubi, Tebi se izročim kot klavno žrtev popolnoma i brez pridržka, da se bo Tvoja češčenja-vredna volja vedno nad menoj izpolnila. I nikdar naj me nobena stvar ne ovira, biti vsa brez delitve — Tvoja.“

Nekaj dni po svojih redovnih obljubah je prejela Mala Terezija poročno naznanilo svoje sestrične. „Bog obvaruj“, je rekla, „da bi kdo kdaj mogel reči, da je posvetna nevesta več storila za svojega ženina, umrljivega človeka, da je zanj več žrtvovala, nego jaz za Jezusa“. I sestavila je naslednje povabilo, ki ga je prebrala tudi novinkam:

„Bog Oče, Vsemogočni, Stvarnik nebes i zemlje, Gospodar sveta i slavna Devica Marija, Kraljica nebeškega dvora, naznanjata duhovno poroko Svojega vzvišenega Sina, Jezusa Kristusa, Kralja kraljev in Gospoda vojnih čet, z malo Terezijo Martin, sedaj kraljevo nevesto i zakladničarko ji od božjega Ženina kot jutranji dar poklonjenih milosti, posebno skrivnosti Njegovega sv. Detinstva i Njegovega bridkega trpljenja, ki ji tudi dajejo pravico, da nosi plemiški i častni naslov: Terezija Defeta Jezusa in od presvetoga Obličja. (Dalje.)